

בשביילי דא

לתורה וחסידות

• יו"ר ע"י חברת לומדי תורה דחסידי מודז'ין בהמונת כ"ה מרז אדמו"ר שליט"א •

כסליו תשפ"ה

פרשת וישב

גליון רבי"ד שנה ה'

עלי דשא

פרשת וישב

מלחמת היצר בעוה"ז

וישב יעקב (לו, א).

וברש"י, ביקש יעקב לישב בשלוחה קפץ עליו רוגזו של יוסף, אמר הקב"ה לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעוה"ב וכו'. יש לפרש, בהקדם לדקדק, למה לא אמר בקש יעקב לישב בשלום. אלא חילוק יש בין שלום לשלוחה, כי שלום הוא על חומריות - ושלוחה מורה על הרוחניות והנפש, שלא יהיו עוד מלחמת הנפש עם היצר הרע. לכך קפץ עליו רוגזו של יוסף, כי הצדיק יסוד עולם הוצרך לפטפט ביצרו. ואמר הקב"ה לא דיין מה שתוקן להם לעוה"ב, היינו דבר ביטול היצר הרע יקיים לעתיד, כמו"ש (זכריה ג, ב) 'ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ'. וכל זה הוא על ידי מה שלוחמים נגד היצר הרע בעולם הזה, היא ההכנה והתיקון על העתיד, וכדאיתא במשנה (אבות פ"ד מ"א) 'התקן עצמך בפרוודור כדי שתכנס לטורקלין, והבן. (אמרי שאול)

מניעה מהתנאות עוה"ז

ועשה לו תכונת פסים (לו, ג).

ובמדרש, שהגיע עד פס ידו. היינו שלא הייתה לו נגיעת עצמו להנות מחלוקת דרבנן. וכענין שהגביה רבי את אצבעותיו ואמר לא נהניתי מהם וכו', והבן. (אמרי שאול)

שלום מביא פרנסה

וילכו אחיו לרעות את צאן וגו' (לו, יב).

היינו שהלכו לעסוק בברכת הפרנסה כמובן. והנה ידוע (עוקצין פ"ג מ"ב) שאין כלי מחזיק ברכה אלא שלום, זהו שנקוד על 'את' שלא הלכו אלא לרעות את עצמן, היינו להתחבר את עצמן באחווה ורעות ושלום כמובן.

ועל דרך זה יש לומר זהו הפירוש 'לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן' (פסוק ד), וקשה קושיית המדרש (ב"ר פד, ג) 'את שלום אחיך נחיא, מהו את שלום הצאן, עיי"ש. אלא 'שלום הצאן' היינו ברכת הפרנסה, ואין כלי מחזיק ברכה אלא שלום, על כן על הצדיק הדור לראות העיקר שיהיה שלום ואהבה בישראל, וממילא פרנסה, זהו שנאמר 'אל יוסף' היינו הצדיק, 'לך נא ראה את שלום אחיך' כאמור, וממילא 'ואת שלום הצאן' היינו פרנסה בשלימות כנ"ל, ודי למבין. (דברי ישראל)

כוונת ראובן האמיתית

ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם, השליכו אותו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו, למען הציל אותו מידם להשיבו אל אביו (לו, ב).

(זו).

ופירש"י 'רוח אקודש אומרת כן, שאמר ראובן אני הגדול, יתלו הסרחון בי'. והקשה הרא"ם, הלא פשיטא שאין אלו מדברי ראובן אל אחיו, שהרי אם היה מפרש להם את כוונתו לא היו שומעים בקולו. ואפשר ליישב על פי מה דכתבו בעלי התוספות דהאחים ביקשו לדון את יוסף למיתה כדין רודף, או משום שאמר 'הנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי', והעושה עצמו עבודה זרה חייב מיתה. והנה בדיני נפשות מתחילין מן הצד, ופותחים בקטן ומסיימים בגדול (סנהדרין לב:), ונמצא דראובן היה צריך לומר את דעתו באחרונה. ועוד איתא במג' (שם יז) 'סנהדרין שראו כולם לחובה פוטרים אותו'. הרי דאם היה רוצה ראובן להצילו היה לו להסכים לעתיד, כמו"ש (זכריה ג, ב) 'ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ'. וכל זה הוא על ידי מה שלוחמים נגד היצר הרע בעולם הזה, היא ההכנה והתיקון על העתיד, וכדאיתא במשנה (אבות פ"ד מ"א) 'התקן עצמך בפרוודור כדי שתכנס לטורקלין, והבן. (אמרי שאול)

עוונה גדולה בעיני הקב"ה

איננו גדול בבית הזה ממני (לט, ט).

לכאורה מלת 'זהו' למה לי, הול"ל 'בבית' סתם, כמו שנאמר קודם בסמוך (פסוק ח) 'לא ידע מה בבית'.

אלא יש לומר בדרך רמז, 'זהו' היינו הקב"ה - זה קלי כידוע. והענין הוא כך, ידידיו אשר דרך הצדיקים הוא שמוצא על עצמו תמיד חסרונות, וכן יוסף הצדיק אף שבאמת כבר היה שלם בכל המידות בשלימות, עדיין מצא בעצמו חסרון בצד מידת הענווה שהיה נראה לו שעדיין אינו בשלימות במידה זו, וזהו שמרומנו (פסוק י) 'יהי יוסף יפה תואר ויפה מראה', היינו שנדמה לו שיש בו עדיין שמץ גאווה והתפארות שהוא יפה וטוב. וזהו שפיר רש"י 'שראה עצמו מושל', היינו שראה את עצמו עדיין בשמץ התנשאות וממשלה של צדך ענווים שהוא להיות שפל וגרוע בעיני עצמו.

והנה ידוע אומרים ז"ל (עבודה זרה כ:): 'ענוה גדולה מכולן', לזאת חשב בלבו יען שהוא עדיין אינו בשלימות במידה זו של ענווה, על כן זה שהוא בתכלית ענווה הוא גדול ממנו, זהו שאמר 'איננו גדול גדול בבית הזה ממני', פי', 'איננו היינו זה שהוא בעיני עצמו כמו שאינו היינו בתכלית ענווה, הוא 'גדול בבית הזה של הקב"ה הנקרא 'זה', 'יותר ממני', כדרך הצדיקים שחבירו הוא תמיד בעיניו יפה ממנו, ודי למבין. (דברי ישראל)

ליקט וערך הרב יצחק קרימלובסקי

בשביילי המערכת

שלושה קווים

מכל הונגריה וגלילתיה התקבצו ובאו יהודים לשהות בימי החנוכה בצילו של הרבי הקדוש, רבי יצחק אייזיק מקאל"ב. המונים צבאו על הערשטע לעכטל, מבקשים לחזות בעבודתו של צדיק, לטעום מזיו השכינה האופק את היכלו, להתבשם מניגוני המקדשים ולשמוע את אמרות השפר המפורסמים. הרבי הקדוש, לאחר כמה ניגוני התעלות מרטיטים, הציג את האור ב'שמש', נעמד אל מול המורה הדוממת, כמעט שהדליק - אך אז כמו חור בו, ובעוד השמש' בער, נשא משלו ויאמר:

"בעיירה רחוקה היתה ישיבה גדולה, מאות תלמידים ונערים מכל רחבי המחוז שקדו שם על תלמודם. ראש הישיבה נשא ברמה את שיעוריו הבהירים, והבחורים עשו חיל והתעלו במעלות התמדה והבקיאות. יום אחד, עצרה מריכה הדורה בפתח הישיבה. אדם לבוש בבגדי עשירים ירד ממנה בקפיצה, בירר היכן יושב ראש הישיבה, דפק קצרות - ונכנס פנימה.

ראש הישיבה הבין מיד את סבת באו. "יש לי עבורך חבור, מבחירי הישיבה!" "לא בני", מיאן העשיר לשמוע, "אינני מחפש חבור 'מבחירים', רוצה אני את השפיץ בעצמו! את החבור שעדיין לגדולות בכל המובנים!"

"למה שאתן לך אותו?" הקשה ראש הישיבה. "אל דאגה", שלף העשיר צרור כבד מכיסו. עשרת אלפים רובלים. "זה - לישיבה". עוד צרור עם רבבה - "זה בשבילך", וגם הבטחה: "החתן שלי יזכה לקעסט' כל ימיו!"

גו, מול הכרזה נחרצת כזו מי יכול לעמוד, ודאי בהתחשב בהוכחה המעשית ששכבה כעת על שולחנו של ראש הישיבה... זהו סכום שראש הישיבה לא ראה מעודו.

הוא קם ממוקם מושב, נכנס אל ההיכל ההומה כבית חרושת, הצביע לפה ולשם - והנה, זהו החתן הנבחר. הבחירה הנבררה כמצולחת במיוחד. החתן אכן היה אחד מגדולי הדור הבא, מתמיד עצום שלא נהיח תנומה לעמפיו, עובד ה' 'ברמ"ח ושמ"ה, וגם בעל 'השגות' רוחניות כבירות.

לא היה מאושר מה'שוער' הטרי, שגם המשך לעשות חיל בעסקיו והכפיל את הונו עשרת מונים. את הוויכוח הוא לקח לחתנו המיוחד.

ובוקר אחד, מזמן השוער את חתנו לשיחת. "אתה הרי יודע ששתי השנה באה לפרקה, אשמח שתבוא איתי לשיבה, לבחון את החתן הבא שלנו".

החתן, כמובן, אינו מסורב לחמיו. ויחד יוצאים הם לדרך קצרה, הפעם במרכבת שרד מפוארת כיאה המשודרג של הישועה.

הפעם ראש הישיבה כבר יודע מראש להציע את הטוב ביותר. הטעם הטוב מהפגישה הקודמת ביניהם לא התפוגג עדיין.

הבחור הנבון שנקרא אל חדרו של ראש הישיבה תפס במהירות במה מדובר. הוא עמד בכור המבחר בהצלחה מרובה, החתן הראשון התלהב מהחריפות השנונה שהתלוותה לכל תשובותיו.

"נו", הכריז הגביר, "אפשר לשבור צלחת!" "עכשיו?" בירר ראש הישיבה.

"לא, הפעם אני רוצה שתתייחס את האולם המפואר ביותר בעיירה, ונערוך שם את סעודת הלחיים' בהשתתפות כל גדולי ישראל הדרים בעיירה, ובנוכחות בני הישיבה וכלל התושבים היהודיים!"

מספר בחורים נשלחו ברירות לראגן את המסיבה המפוארת שנקבעה לאותו ערב, החתן וחמיו פנו למנוחה והתארגנו זרייה באחת האכסניות בעיר.

"יש לי בקשה ממך, שיעירע 'איידעם', הגביר היה נבון במקצת. "בשמחה, כל מה ש'שוער' יבקש".

"איני יודע אם שמת לב לך, אבל איני יודע קראו וכתובו... בכל פעם שאני נדרש לחתום על מסמכים - אני טובל את אצבעי בדיו ומניח על המסמך כחתימה. אבל הפעם, שאצטרך לחתום מול קהל ועדה על שטר התנאים - אני בוש לעשות כך!"

הגביר דווקא התלהב מהרעיון. לא ידע בעצמו כמה זה פשוט. הוא התאמן בחדר מספר פעמים, החתן הביע בקול את התפעלותו מה'חתימה' המסוגגת - והשניים 'צאו שמחים וטובי לב אל האולם המפואר.

הרגע המכונן הגיע. ראש הישיבה הומין את המחותר הנרגש לחתום על שטר התנאים'. הגביר, כמעשה טבעי, שלף את העט וחלף אותו מן המסכה. זוכר הוא היטב את טיב החתימה: קו קצר, קו בינוני, קו ארוך...

ולא הבין ראש הישיבה, מדוע חותם הגביר ר' לוי בשם 'יון'..."

הרבי הקדוש מקאלוב סיים את סיפורו, בירך בלהט 'להדליק', 'שעטה נסים', ו'שהחינו' - והעלה את השלחבת הקטנה. עד סוף חנוכה לא הוסיף מילה.

הסיפור הלא מובן הפך לשיחת היום בכל הונגריה. שמועתו הגיעה עד לרבי הקדוש מדינוב, בעל ה'בני יששכר', שהסביר:

זה הרי הסוד של ימי החנוכה! המהות של היוונים היא: כל השגה קטנה שהשגת - מוכיחה כי אתה הוא השליט, אתה הוא הצודק; עליך להגדיל את עצמך עוד ועוד, להאדיר את עוצמתך. מה שאינך מבין - כנראה אינו נכון!

הי"ד הקטנה הופכת עד מהרה ל"ו, שנמשכת והולכת עד לנ"ו ארוכה. ואילו בני חשמונאי, משרתי ה' בני לוי, המה ידעו היטב כי אדרבה, ככל שגדול אתה יותר - עליך להקטין ולהמעיט בכוחך, לדעת כי בסופו של יום אינך השליט על הכול, וכי מותר קטן מהבין את דעת אלוהים!

יש לך 'למ"ד' גבוהה: הקטן אותה ל"ו, ואפילו ל"ו... והבהל, אמר ה'בני יששכר', ניכר באות הגדולה של שניהם, כי בעוד הגו"ן של היוונים שוקעת וטובעת כלפי מטה - הרי שהל"ד מספסת ועולה עד שמי מרום!

קיצור הלכות חנוכה (א)

מזוות נס חנוכה

התבוננות בנס

בספרים הקדושים מבואר (ראה קדושת לוי קדושת לחנוכה קדושה החמישית בשם המהר"ל ובשם המגיד ממעזריטש וכ"ה בעוד ספרים) שנס חנוכה נקרא נס המלוכה קצת בדרך הטבע. כלומר, אף שנמסרו גבורים ביד חלשים ורבים מיד מעטים עדיין אין זה נס שמופקע לגמרי מגדרי הטבע. שהרי סוף נערכה מלחמה טבעית, החשמונאים הצטיידו בחרבות ובחיצים גשמיים ויצאו להלחם כדרך העולם, ומי שרוצה יכול להתקעקע שנצחונם נלחם מגבורתם ומאומץ לבבם, או מחמת תכסיסי מלחמה שונים ומשונים, וכבר היה לעולמים קרבות ומערכות שלדעת כל המומחים ולפי כל ההערכות היה אמור צד אחד לגבור, ובכל זאת מחמת צירופי סיבות כאלו ואחרים ניצח הצד השני, (צא ולמד מיהודים טועים ש"חג האורים" הוא בעיניהם תגיגת נצחון של קומץ יהודים גיבורים על הכובשים הזרים באמצעי מלחמה גשמיים רח"ל מדאי דעתא), אין זה נס כקריעת ים סוף שלא היה בו שום צד גשמי ואין שום מקום לתלות את הדבר באיזה ענין גשמי, אין זה נס "צועק", מי שמתקעקע יכול לדבוק ולהסביר את כל הענין בצורה טבעית, בדומה לזה הוא גם נס הפורים שם היה הכל מלוכב עוד יותר בדרכי הטבע, צירוף מקרים מוצלח ותו לא.

אמנם המתבונן בצירוף המקרים בעין השכל ובוחן היטב את הענין, יראה שיש כאן יד מכוונת השכל מחייב שדבר כזה לא אירע במקרים אלא בכוננת מכוון.

הכל מתנהל ומושגח מאת השי"ת

וב"בני יששכר" מביא משל על זה באריכות גדולה, ובתמצית: משל לצדיק שנחלה והרופא שהובהל למיטתו קעקע כולו מדובר בחולי נדיר וקשה שאין סיכוי לשרוד עמו יותר משלושה או ארבעה ימים בלא תרופה, אך אין סיכוי שהרופאה תספיק להגיע בתוך ארבעת הימים, מכיון שהתרופה נדירה אף היא לשם הנפקחה צריכים צמחים מיוחדים הגדלים אך ורק במזרח הרחוק, אי שם בין היערות העבותים, שרק הדרך לשם לבד אורכת אף על העוסים המהירים ביותר כשלושה חדשים, ואף לאחר שיגיעו לשם נצרך זמן רב לחפש ולמצוא את הצמחים, ולא רק זאת, ישנו רק מומחה אחד בעולם היודע להשתמש ולרקוח צמחים אלו בצורה שתועיל לחולי זה, אך הוא מתגורר בקצה השני של העולם, או שם ביבשת שבספינה המהירה ביותר אין אפשרות להגיע לשם בפחות מכמה חדשים וכיון שהחולה מוכרח לקבל את התרופה בתוך ימים ספורים, הרי שגורלו נחרץ.

ויהי אך יצא הרופא מבית החולה, והנה מתפשטת שמועה שזה יצא עתה הגיעה הספינה לנמל, ובה לא אחר מאשר המומחה העולמי לרקוחית התרופה המדוברת, שמאזיה סיבה הוצרך להגיע לאיזור, וכבר מתגלגל חודשים רבים בדרכים וכעת הגיע למקום ומוכן לסייע בכל הנדרש. עוד לא שככה השמועה הראשונה וכבר שובעים הם על הלך תמהוני מהמזרח הרחוק שיצא לפני שנה מביתו למסע גילוי ארצות ויבשות, ובדיוק ביום זה נקלע לעיירה זו ובאמתחתו איך לא, אותם צמחים נדרים הנוקקים לרפואת הצדיק. תיכף נרקחה התרופה הנדירה ובתוך שעות אחדות כבר ניכרה הטבה על פני החולה.

ובכן, הבה נחקור האם קרה כאן נס למעלה מגדר הטבע? לא ולא. הספינה לא התעופפה באויר, הכל והצמחים לא צמחו לפתע על כף ידו של החולה, הכל התנהל בתוך גדרי הטבע, מי שמתקעקע מאוד יכול להשאר כופר. צירוף מקרים, זה הכל. אך מי שמתבונן בדעת מבין ורואה את יד ד', צירוף המקרים מושלם מכדי להיות צירוף מקרים. ברור שנעשה כאן נס גדול למען הצדיק, ומאת ד' היתה זאת.

כזה הוא הנס של חנוכה (וכן של פורים), אלו שהתבוננו ראו שהדברים התנהלו מלמעלה בצורה על טבעית, אך מי שירצה יכול היה לתלות את הדבר בגדרי הטבע.

ברכות ההדלקה

א. המדליק נר חנוכה - לביל ראשון מברך ג' ברכות להדליק נר חנוכה ושעשה נסים ושהחינו, מליל ראשון ואילך מברך שתיים להדליק ושעשה נסים.

ב. מי שלא קיים מצוות נר חנוכה ביום הראשון מברך שהחינו בשאר הימים כאשר מקיים מצוות נר חנוכה.

ג. כאשר מדליק בביתו ופוטור בכך אנשי ביתו יכוון להוציא בני ביתו בברכות והם יתכוננו לצאת.

ברכת הרואה

ד. חידוש מצינו בחנוכה שהרואה נר חנוכה מברך ובליל ראשון מברך שעשה נסים ושהחינו, ובשאר לילות מברך שעשה נסים.

ובביאור דין זה של ברכת הרואה נחלקו הפוסקים, "א שחיוב ההודאה על הניסים הוא חיוב בפ"ע וברכת ההדליק היא על עצם מצוות ההדלקה, וברכת שעשה נסים ושהחינו הם ברכות ההודאה על הנסים שנעשו לאבותינו, ולהבנה זו גם מי שמדליקין עליו בביתו (ויצא ידי חובת מצות הדלקה) אם לא נכח בשעת ההדלקה ולא שמע הברכות עליו לברך כשרואה נר חנוכה, וי"א שכל הברכות נתקנו על מצוות ההדלקה, וברכות הרואה הוא תקנה מיוחדת לרואה, ולפ"ז מי שהדליקו עליו בביתו אינו מברך, וכ"כ השו"ע.

להלכה למעשה מי שהדליקו עליו בביתו ולא שמע הברכות לא יברך ברכת הראיה, אבל לכתחילה צריך לשמוע הברכות.

ה. ומעתה בשעת הדלקת הנרות צריך שבני ביתו יהיו נוכחים וישמעו הברכות ויענו אמן, ואם אשתו או בנותיה אינם בבית בשעת ההדלקה יראה להמתין להם עד שיחזרו, ואם אינו יכול להמתין להם יראו לשמוע הברכות מאדם אחר במקום שהם שם, (ויכין המברך להוציאם י"ח והם יתכוננו לצאת).

ו. ואם האיש יבא מאוחר לביתו לכתחילה ימתינו לו בני ביתו כדי לשמוע הברכות, ואם צריכות לצאת מהבית הבנות יכולות להדליק בברכה קודם יציאתם מהבית וכשיחזור האב לביתו ידליק בברכה, אבל אם אשתו צריכה לצאת לכתחילה תראה לשמוע הברכות מאדם אחר, ואם אין לה אפשרות הרשות בידה להדליק בפני עצמה ותכונן שלא להוציא בעלה בהדלקתה, ואז כשיגיע הבעל לביתו ידליק ויברך.

מקום הדלקת נר חנוכה

ז. נר חנוכה צריך להדליקו במקום שדר שם, ומי שאינו בביתו אינו יכול ליכנס לבית של אחר ולהדליק שם, וגם אינו יוצא י"ח גם אם ישמע הברכות מהבעה"ב.

ח. מקום דירה נקבע לפי מקום האכילה, לפיכך מי שיש לו שני בתים ובבית אחד מקום אכילתו בקביעות ובבית שני מקום שינתו, גם אם רוב שעות היום נמצא במקום שינתו, ידליק במקום אכילתו.

ט. גם אם מקום אכילתו הוא מקום אכילה כללי לאנשים הרבה, וכגון בני חצר אחת שכולם אוכלים יחדיו באותו מקום, ומקום השינה של כל אחד מהם הוא פריטי, העיקר הוא מקום האכילה.

י. הגם שמקום האכילה הוא המחייב אינו מחוייב להדליק דווקא בחדר האוכל ויכול להדליק בכל אותו הבית היכן שירצה דכל אותו בית מקום החיוב הוא.

יא. בשעת הצורך שאי אפשר לו להדליק במקום אכילתו יכול להדליק במקום שינתו ובברכה.

מיקום הנחת הנר חנוכה

יב. נר חנוכה מצוה להניחה על פתח ביתו מבחוץ, אם היה דר בעליה מניחה בחלון הסמוכה לרשות הרבים, ובשעת הסכנה מניחה על שולחנו ודיו.

וביאר השו"ע אם הבית פתוח לרשות הרבים מניחו על פתחו, ואם יש חצר לפני הבית מניחו על פתח החצר, ואם היה דר בעליה שאין לו פתח פתוח לרשות הרבים מניחו בחלון

הסמוכה לרשות הרבים, ובשעת הסכנה מניחו על שולחנו ודיו.

יג. ודעת החזו"ן איש שההדלקה על פתח החצר נאמרה בזמנם שהיה משתמשין בחצר והיה היכר גם לבני הבית, אבל בזמנינו שאין משתמשים בחצר מדליק על פתח ביתו הפתוח לחצר, ואם החצר סגורה ואין היכר לבני רשות הרבים מדליק בחלון הפונה לרשות הרבים, ויש חולקים על זה וס"ל דגם היום מדליקין על פתח הסמוך לרה"ר ולא בעי פרסומי ניסא לבני הבית.

יד. בזמנינו נוהגים הרבה שלא להדליק גם בחלון הנוטה לרה"ר כי אם בפנים, והגם דלא שייך סכנה.

טו. מצוה להניחה בטפח הסמוך לפתח, שאם ירחיקנה להלן מהפתח לא יא יכיר שבעה"כ הניחה שם, ומצוה שיניח נר חנוכה למאכל כדי שתהא מוזהה מימין ונר חנוכה משמאל.

טז. בזמן הזה שכולנו מדליקין בפנים ואין היכר לבני רה"ר כלל אין לחוש כ"כ אם אין מדליקין בפתח ובטפח הסמוך לו, ומ"מ המנהג להדליק בטפח הסמוך לפתח כמו בימיהם, ואין לשנות, ואם רבים בני הבית שעדיף יותר להדליק כל אחד במקום מיוחד מלערב הנרות ביחד ולא יהיה ניכר כמה נרות מדליקין.

יז. לכתחילה יניח הנרות בתוך חלל הטפח כדי שיהיו כל הנרות בטפח הסמוך לפתח.

גובה הנרות

יח. מניחו למעלה מג' טפחים, ומצוה להניחה למטה מ' טפחים, ואם הניחו למעלה מ' טפחים יצא, אבל אם הניחו למעלה מכ' אמה לא יצא.

יט. גובה הג' טפחים וה' טפחים נמדד לפי הלהב ולא לפי המנורה ולכן אין קפידא אם גוף המנורה מונח על הקרקע ממש, וכן לכתחילה יהיו הנרות תוך ' טפחים ולא סגי במה שגוף המנורה הוא בתוך ' טפחים.

תפילת מעריב ועשיית מלאכה קודם ההדלקה

יט. המדליקין בצאת הכוכבים (כשיטת ר"ת) יתפללו מעריב קודם ואח"כ ידליקו.

כ. משהגיע זמן הדלקת הנרות אסור לאכול ולעשות מלאכה עד שידליק.

זמן הדלקת נר חנוכה

כא. ישנם ד' שיטות בתחילת זמן ההדלקה -

א. שיטת המרדכי והריטב"א שזמן ההדלקה בסוף השקיעה והיינו בצאת הכוכבים כשיטת ר"ת, וכן הוא דעת הטור והשו"ע, וכן נוהגים הרבה ממקהלות החסידים.

ב. שיטת הרשב"א והר"ן שזמן ההדלקה הוא בתחילת שקיעה שניה, והוא רבע שעה (מהלך ג' רבעי מיל) קודם צאת הכוכבים (דר"ת).

ג. שיטת הגאונים שזמן ההדלקה הוא בשקיעה ראשונה, וכך נהג הרב מברסק ותלמידיו.

ד. ויש נוהגים להדליק כעשרים דקות אחר השקיעה שאז הוא זמן צאת הכוכבים לדעת הגאונים, וכן נהגו האבני נור ותלמידיו, והחזו"א ותלמידיו.

להקדים את זמן ההדלקה

כב. אלו שנוהגים להדליק בזמן צה"כ של ר"ת (או רבע שעה מקודם) יכולים להקדים כחצי שעה ולהדליק.

כג. אולם הנוהגים להדליק בשקיעה וכשיטת הגאונים אין להם להקדים, כי בזמן ההוא עדיין אור היום בעיצומו.

כד. יש מי שאומר שאם טרוד יכול להקדים מפלג המנחה ולמעלה, וראה בהערה, **ובלבד שיתן בה שמן עד שתכלה רגל מן השוק**, ולהלכה למעשה לא יסמוך על זה, (הנוהגים להדליק כשיטת ר"ת יכולים לסמוך על שיטת הגאונים ולהדליק מהשקיעה), ובשעת הצורך יעשה שאלת חכם.

א. פלג המנחה הוא שיעור שעה ורבע קודם הלילה, והוא לפי שעות זמניות, ומאימתי הוא זמן פלג המנחה, כתב המ"ב סי' רל"ג ס"ק ד' דאם משערים היום מעלות השחר עד צאת הכוכבים נמצא שפלג המנחה הוא שעה ורבע קודם צה"כ, והוא בתאריך זה בערך בשעה 4:30 (ולדעת ר"ת הוא כשש דקות קודם השקיעה הראשונה), ואם משערים היום מנץ התמה עד השקיעה הוא מוקדם הרבה והוא שעה ורבע קודם השקיעה, והוא בתאריך זה בערך בשעה 3:40.

לרגל יומא דהילולא של רבינו הק' בעל אמרי שאול זי"ע

מעמד שתיית 'להיים' בשילוב סיום מסכת בבא בתרא בקהילתנו הקדושה בירושלים

דא"ח מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בסעודת סיום המסכתא

בתקופה האחרונה חל חיזוק גדול אצל כלל אנשי שי' בלימוד וידיעת התורה, ע"י ייסוד מסגרות שונות של לימוד שינון וחזרה, בפרט במסגרת המרכזית הכללית את כל בני קהילתנו בלימוד 'עמוד הקהילה' מידי יום ביומו.

בייסוד המסגרת של 'עמוד הקהילה' לא היתה המטרה לדחוק החוצה ח"ו את הלימוד הקבוע שהתקבל בכל תפוצות ישראל במסגרת 'הדף היומי', כי אם להוסיף עליו בתוספת מרובה על העיקר. בדרך צחות יכולים לומר - הרי יושבים אנו כעת במעמד שתיית להיים לרגל סיום מסכת בבא בתרא בסדר דף היומי - לפי טבעו של עולם בזמן שמחת הסיום הציבורי מתעורר להצטרף ללימוד המסכת החדשה. ואמנם המסכתות האחרונות שנלמדו במסגרת זו היו מסכתות ארוכות, בפרט מסכת בבא בתרא שאותה אנו מסיימים כעת, ובמשך הזמן הרב שחלף בין סיום אחד למשנהו, ההתעוררות נחלשה ונשכחה, אך המסכתות הבאות הינן קצרות יותר, וגם הסיומים יהיו תכופים יותר. בנקודה זו תרם לימוד הדף היומי ללימוד עמוד הקהילה, ללימוד עמוד הקהילה בחרו הרי את מסכת פסחים, ובקצב הלימוד של עמוד ליום יארך זמן רב ביותר עד להתעוררות של שמחת הסיום, עבור זה ישמשו אותנו הסיומים התכופים יותר של הדף היומי, כדי שתהיה לנו התעוררות והתחדשות מפעם לפעם להוסיף חיל וכן גם בלימוד עמוד הקהילה.

אליבא דאמת, לימוד דף היומי ולימוד עמוד הקהילה נועדו להיות ב' סוגי לימוד שונים, על דרך ההבדל בין סדר עיון וסדר בקיאות בהיכלי הישיבות, אשר לכל אחד מהן יש חשיבות מכרעת בפני עצמו. עמוד הקהילה הוא בבחינת 'סדר עיון' של קהילתנו, כל אחד לפי יכולתו יעמוד כדי להבין כל פרט ופרט בהבנה ברורה, ויחזור וישנן אותו עד שיהא לו בו קנין אמיתי, כדאיתא בגמ' (עירובין נד.) עה"פ 'ערוכה בכל ושמורה', אם ערוכה ברמ"ח אברים שלך היא משתמרת ואם לאו אינה משתמרת. את הלימוד הזה צריכים 'לחיות' במשך כל היום, להשקיע בו את המחשבות בכל רגע פנוי, וגם האנשים העוסקים לפרנסתם יכולים להעמיק במחשבתם בעניינים הנלמדים בעמוד היומי בעת עסקם ביגיע כפיהם, לרומם ולקדש בכך את עניני החולין. כל זה אינו סותר את הצורך והחיוב להרחיב את הידיעות בתורה, ולזה נועד לימוד הדף היומי, לימוד מהיר יותר בבחינת 'סדר בקיאות' [כמובן שגם דף היומי אפשר ללמוד בעיון, אך דבריו כאן הם לפי המצוי אצל רוב בני אדם]. אך הלימוד העיקרי והחשוב יותר, הוא הלימוד המתקיים אצל האדם, ועיקר קנין התורה הוא ע"י חזרה ושינון תמידיים.

מעלת החזרה אינה רק בשביל הזיכרון אלא גם בשביל ההבנה, כפי שיכולים לראות בחז"ל שתיבת 'ושנתם' מתפרשת הן מלשון חזרה, והן מלשון חידוד ההבנה, שיהיו דברי תורה מחודדים בפין. ככל פעם שאדם חוזר על לימודו מתחדדת אצלו ההבנה יותר ויותר, על ידי זה האדם נקשר ומתחבר יותר ללימוד, ונוצר אצלו צימאון וחשק להמשיך הלאה לקנות עוד ועוד קנינים בתורה.

אמרת לא מכבר על מה שאומרים בתפלה שהקב"ה מחדש בטובו בכל יום מעשי בראשית, כי הרעיון בזה יובן ע"פ מה דאיתא בזה"ק שהקב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא, התורה היא כביכול התכנית שעל פיה נברא ומתנהל העולם. כאשר אדם חוזר ומשנן את לימודו ונוספים לו בו הבנות חדשות, ממשך הוא בכך התחדשות גם בכלל מעשי בראשית, ההעמקה והתחדשות ההבנה בתורה הן היסוד לבחינת 'מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית', ומה נמשכים גם החידושים וההמצאות בגשמיות. כמו ארתם חידושים שהועילו בס"ד להגן על כלל ישראל בעת המלחמה האחרונה כאן בארץ הקודש.

כל דבר טוב הולך בקושי, היצה"ר מתנגד ומערים מכשולות. כשוראים עד כמה היצה"ר מנסה למנוע מן האדם את החזרה, יכולים להבין עד כמה היא נחוצה לקנין אמיתי בתורה, אך ככל שהאדם מתמיד ומרגיל את עצמו בחזרות שוב ושוב, נכנע היצה"ר, ואז מתקיים בו מכאן ואילך יערב לכם, האדם מתחיל להרגיש גישמאק גם בחזרה.

נסיים בדבר תורה מפרשת וישלח שקראנו בש"ק שעע"ט, דכתיב 'עם לכן גרת' וברש"י 'ותר"ג מצות שמרת', וקשה, וכי את כל תרי"ג המצוות היה שייך לקיים בחז"ל בבית לכן, אלא 'שמרת' הוא מלשון ציפיה ותשוקה, כמו 'ואביו שמר את הדבר' שפירש"י שהיה יעקב מצפה ומחכה מתי יתקיים, וזהו שאמר יעקב ותר"ג מצוות שמרת, שציפית והשתוקקת לקיימן, וע"י לימוד הלכותיהן ודיניהן מעלה עלי הכתוב כאילו עשית כולם, כדאמר חז"ל לגבי העוסק בתורת עולה וכי"ב.

זכותו של בעל ההילולא יעמוד לנו ולכל ישראל שנוכה להתחזק בלימוד התורה בידיעה ובהבנה, אכ"ר.

ביום שלישי האחרון, ט"ז בכסליו, יומא דהילולא של רבינו בעל האמרי שאול זי"ע עלו אנשי בראשות כ"ק רבינו שליט"א להעתיר שיח על ציונו של בעל ההילולא בהר הזיתים.

לאחר ההשתתחות על הציון פנה כ"ק רבינו שליט"א יחד עם העולים לציון אל בית החסידים דקהילתנו הקדושה בעיר הקודש והמקדש.

לאחר תפילת מנחה רבתית, הסבו הנוכחים ובני הקהילה בירושלים לסעודת מצוה לרגל סיום מסכת 'בבא בתרא' שבסדר הדף היומי. השולחנות היו ערוכים בהדר ומלאים בכל טוב כיהא וכנאה לסעודת יומא טבא לרבנן.

במרכז המעמד נשא כ"ק אד"ש דברים נלהבים במעלת סדר 'עמוד הקהילה' ובין הדברים אמר כי אליבא דאמת, לימוד דף היומי ולימוד 'עמוד הקהילה' נועדו להיות ב' סוגי לימוד שונים, על דרך ההבדל בין סדר עיון וסדר בקיאות, אשר לכל אחד מהם יש חשיבות מכרעת בפני עצמו.

'עמוד הקהילה' - הוא בבחינת 'סדר עיון' של הקהילה, כאשר את הלימוד הזה צריכים 'לחיות' במשך כל היום, להשקיע בו את המחשבות בכל רגע פנוי, וגם האנשים העוסקים לפרנסתם יכולים להעמיק במחשבתם בעניינים הנלמדים ב'עמוד היומי' בעת עסקם ביגיע כפיהם, לרומם ולקדש בכך את עניני החולין. בד בבד שכל זה אינו סותר את הצורך והחיוב להרחיב את הידיעות בתורה, ולזה נועד לימוד הדף היומי, לימוד מהיר יותר בבחינת 'סדר בקיאות'.

עוד הוסיף אד"ש ושוחח במעלת החזרה, והתבטא כי כל דבר טוב הולך בקושי, והיצה"ר מתנגד לזה ומערים מכשולות. אך אדרבה, כשוראים עד כמה היצה"ר מנסה למנוע מן האדם את החזרה, יכולים להבין עד כמה היא נחוצה לקנין אמיתי בתורה. וככל שהאדם מתמיד ומרגיל את עצמו בחזרות שוב ושוב - היצה"ר נכנע, ואז האדם מתחיל להרגיש גישמאק ומתיקות גם בחזרה.

בסיום דבריו הנרגשים של אד"ש שליט"א כובד לשאת דברים הגה"ח אוריאל רוטנברג שליט"א. בדבריו הזכיר את דברי המשנה האחרונה במסכת בבא בתרא המתבטאת בלשון; "אין לך מקצוע בתורה", ופירש כי "מקצוע" הוא מלשון חיבור, וכשחוזרים אחר הדפים הנלמדים - אזי הסוגיות מתחברות אחת עם השנייה בהבנה וקנין עולמים.

עוד סיפר באופן אישי כי תקופה מסוימת היה לומד בקביעות עם יהודי פשוט מאוד שעמל לפרנסתו בעבודת דוחק משך שעות ארוכות ביום, כאשר זמן הלימוד הקצר שלהם היה הזמן היחיד ביום בו למד. אולם לאחר זמן מה בו למדו בהבנה וחזרו שוב ושוב על לימודם, לפתע אותו אדם החל לחוש טעם מתוק וחיבור פנימי ללימוד התורה, מה שגרם לכך שהוא החליט להקדיש שעות רבות יותר ללימוד על חשבון עבודתו.

"כיום", סיים הרב רוטנברג בהתרגשות, "אותו עמל לפרנסתו יודע מסכתות שלמות בעל פה!" הסיפור המרגש הותיר רושם עז על השומעים, והמעמד ננעל בתחושות מרוממות של הודיה וחיזוק.

מהו נס נסתר

וזהו יאכן הנקודה שמאירים בנו ימי החנוכה ומלמדים אותנו דעת לכל השנה ולכל החיים. כי אף שודאי יש מעלה גדולה בניסים שהם למעלה מדרך הטבע, שמבררים למעלה מכל ספק את האמת: "כי ד' הוא האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד", אך לאחר שברור זה הוברר ביציאת מצרים ובמעמד הר סיני, ישנה מעלה נוספת המתלבנת דוקא בתוך ניסים נסתרים, כי הניסים הנגלים מלמדים אותנו שהש"ת הוא כל יכול ואין מי מונע ומפריע בעדו מלשדד את הטבע כרצונו, ומתוך זה מתברר כי הוא ברא את כל הנבראים יש מאין ואין בלתו, אך הניסים הנסתרים מלמדים אותנו שאף מה שנראה לעינינו כהתרחשות טבעית גם היא מאת ד'.

ואם ננקוט בלשון המשל: כאשר רואים אנו איך התגלגלו הדברים להזמין רפואה לצדיק מתברר לנו לפתע שמחשבה מוזרה העוברת בראשו של אדם תמהוני במזרח הרחוק לצאת למסע בין יבשות - היא המחשבה שנשתלה במוחו על ידי השם יתברך, במטרה ובסיבה ובכוונה תחילה, והסיבה שהביאה את המומחה לטרוח ולהטלטל בדרכים אף היא היתה מושתלת מאת ד' בהשגחה פרטית. וכמו כן בנס פורים, שסיפור המגילה משתרע על פני תשע שנים (משנת שלש למלך אחשוורוש ועד שנת שתיים עשרה), ורק בסוף הסיפור התברר שמה שהמלך כעס על המלכה לפני תשע שנים היתה מאת ד', לסיבה ולתכלית הנרצה לפניו הוי אומר, שכאשר מלך גוי מפטר שר פלוני משריו, דבר שעל פניו יש לו סיבות רבות, פוליטיות ואישיות, חלקם מבוססות על ראיות די ברורות (וחלקם השערות ודמיונות ופריטניות). אתה כיהודי מאמין צריך לדעת את האמת כל זה הוא כסות עיניים, הסיבה

שהשמה במעונם

הרה"ח מאיר רוטשטיין הי"ו קוממויות הר"ר עקיבא יוסקוביץ הי"ו בני ברק להולדת הבנות

הר"ר מרדכי כהן הי"ו בני ברק בהכנס בנו יהודה משה נ"י לעול תו"מ הרה"ח דניאל ברגשטיין שליט"א בני ברק בהכנס הבן דוד נ"י לעול תו"מ

הגה"ח אריה רוטשטיין שליט"א בני ברק הרה"ג עוזי שוויצה שליט"א כפר יונה הרה"ח אברהם בקנרוט שליט"א בני ברק הרה"ח דוד מיכאלי הי"ו בני ברק להולדת הנדיות

הרה"ח יוסף אלטר כהן שליט"א בני ברק הרה"ח טוביה לרנר שליט"א בני ברק מג"ש דף יומי ביהמ"ד הגדול בהכנס הנכדים לעול תו"מ

הרה"ח צבי אורלנסקי הי"ו תל אביב לנישואי הנד

ארנון צעירי מודיעין

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הודעה חשובה

הבחורים שסיימו את התייבות לימוד הדפוס בקניית אתה הראת' לב"ק מרן אדמו"ר שליט"א בשמחת תורה מחבקשים להודיעם אצל ראש הברעם או אצל הרה"ח שמואל אלי קרימלובסקי שליט"א 053-3127096 השמות יוכנסו לק"פ בעו"ה ביום זאת הודעה להפקד בדבר ישעיהו ורדמים

02-649-3362
לשמיעת שיעורים בעמוד יומי במסכת פסחים מפי הרה"ג אוריאל רופנברג שליט"א
36
1 שיעור סיכום שבועי
2 שיעור יומי מקוצר
3 שיעור יומי גפ"ת
4 שמיעת הערות
5 הקלטת הערות
9 על מסכת שיעורים סוכה

סוד האור הרוחני המשפיע על הנשמה

ולא רק בדברים הנראים קשים, אף בטוב הגלוי מוטל עלינו להפנים שהוא מאת ד' ולא במקרה ח"ו, בדיק פגשתי את פלוני שרציתי לדבר עמו? מאת ה'. בדיק הגעתי למכולת באותה שניה שהגיע המשלוח עם המוצרים שהייתי צריך? מאת ד'. וכן הוא בדברים פשוטים ופשוטים יותר, כי "על כל נשימה ונשימה תהלל יה", וכל מה שקורה עם האדם הוא מאת הבורא ולא במקרה ח"ו.

וזאת מאירים בנו ימי החנוכה, ולכך מדליקים את הנרות דוקא למטה מעשרה טפחים, כי למטה מעשרה רומז על התנהלות העולם בצורה גשמית ובמה שנראה כדרך הטבע, כדברי חז"ל "מעולם לא ירדה שכינה למטה מעשרה", היינו שלמטה מעשרה הוא מקום שאין מתגלה בו השכינה באיתגליא, הוא המקום ששם נראה בהשקפה ראשונה כמתנהל בדרכי הטבע הגשמי, ודוקא שם מגלים אנו את אור הגילוי האלוקי, דוקא שם משרישים אנו שהכל מתנהל מהש"ת, ומדליקים נרות - שהנר עצמו עניינו הוא חיבור של אור "שהוא ענין רוחני יותר המורה על גילוי אלוקי עם פתיחה גשמית, היינו שאנו מאירים בנשמתנו שגם במקום הגשמיות הכל מושג ומתנהל מאת הש"ת.

ומי שזוכה מנצל ימים אלו כראוי, ומתבונן בענין באמת פעם אחר פעם אחר פעם, עד שקונה הוא משהו מן המשהו מהסתכלות מאירה זו על כל המתרחש עמו, וחי במשך כל השנה עם הש"ת בכל מאורע ובכל תנועה ובכל עת.

(מובן שישנם עוד יסודות בחנוכה וחלקם התבארו בשנים קודמות, והספרים פתוחים לכל, ודברי תורה כפטיש יפוצו סלע ומתחלקים לכמה טעמים, ונקיטין ענין אחד, תן לחכם ויחכם עוד).

האמיתית היא כי כך רצה הש"ת, מאיזה סיבה שהיא הגלויה לפניו, שאולי בעוד תשע שנים תדע את הסיבה לכך, אולי בעוד עשרים, אולי בעוד חמישים ואולי לעולם לא. אך זאת תדע בבירור: כל מה שמתרחש בעולם נעשה ע"י הש"ת לסיבה ותכלית מכוונת.

"בריוק" הצטרף ל"בריוק"

גילוי זה התגלה גם בחנוכה, כי נכון שיהודה המכבי ירה חץ גשמי ופגע בדיק בשר הצבא, אך "בדיק" הצטרף ל"בדיק", וממש ברגע האחרון "אחד הצטרף ל"ממש ברגע האחרון" שני, ו"במקרה" אחד התקבץ ל"במקרה" אחר, עד שראו הכל שיד ד' מכוונת את העניינים, וללמד על הכלל כולו יצא שכל דבר וכל פרט בבריאה, אף הנראים לעינינו, כמתהווים מסיבות גשמיות - יד ד' שוררת בהם לסיבות הידועות לו יתברך.

ומי שחי בצורה כזאת - לא כפתגם יפה לדקלום מידי פעם, אלא בהרשעה אמיתית ופנימית בעומק הלב - חי חיים מאושרים, חייו מוקפים כל הזמן עם הש"ת, כי אף שכולנו מאמינים בניסים הנגלים שאירעו לאבותינו ביציאת מצרים, הם דברים שקרו אי פעם לפני אלפי שנים בחיי היום יום אין אנו נתקלים בניסים נגלים, אך מי שמאמין "בכל דברינו ומקרנו שכולם ניסים, אין בהם טבע ומנהגו של עולם" (כלשון הרמב"ן בסו"פ בא) חי עם הש"ת תמיד, ספספתי את האוטובוס? זה לא כי הרמזור היה אדום ולא הספקתי לעבור, אלא מאת ד'. מחמת סיבה ידועה לו יתברך, ולשם תכלית נסתרת של טובה נצחית, לי או לכלל ישראל, נגמר החלב באישון ליל? זה לא כי לא שמת' לב שהוא כמעט מרוקן וכעת המכולת סגורה, אלא "כי היתה סיבה מעם ה'" (כלשון החובת הלבבות), משהו מתבשל כאן משהו שהוא טוב בודאי, הלא הש"ת הוא תכלית הטוב.

מאוד והתקבלו הרבה תשובות שאינם מלאות אנו מפרסמים שוב את כתב הידיעה ובין הפותרים את הידיעה במלואה התקיים הגרלה על שובר קניה בסך 200 ש"ח

חידה פרשת וישלח - פסחים יא - יב

השבוע ניפגש עם החסיד בשתיים עשרה צמתים בספר השלישי בסתם הרי זה הוא אך כשסתם או רוב נגדו ידו על התחתונה אך נגד חבירו שהיה עימו בחיים בדרום ולבסוף נמצא דרומית לו - הוא גובר מי אני? והאם ממה שצינו לא יקשה על מהלך הסוגיא - חד עין יראה שרשי" טרח ויישב זאת.

ניתן להשאיר פתרונות עד ליום ראשון בשעה 14:00

בקו 02-6493362 שלושה 7 בין הפותרים תיערך הגרלה על 100 ש"ח.

לאחר מאצנים רבים ולאור בקשת רבים ע"ה בדיע רזוזיל משמעותית את הנסיעה לקברי רבו"ק ז"ע (לדף סדר הנסיעה והנטייעים בה

היציאה ביום ג' כ"ח טבת בשעה - 6:35 בבקר

טיסה חזור ביום רביעי כ"ט טבת בשעה - 21:25 בערב

המקומות בהם נשעה יהיו כפי שפורסם שבוע שעבר לנרשמים (למזמין טרטיס) עד מצ"ש פר' יושב המחזיר יהיה 3200 ש"ח לאחר מכן המחזיר יעלה 3600 ש"ח (המחזרים תלויים בכמות הנרשמים יתגעו שינויים קלים)

יש להזמין דרכן בתוקף ופרטי אשראי להשלם הכרטיס. שאר התשלום יבצע לקראת הנסיעה

לפרטים והרשמה: משה אהרן ווגר 052-7606494

נא להתפלל ולהעתיק הרמנים עבור אלטר שמואל אליהו אהרן בן הגדא עופרה יעל בת צביה רבקה בת צפורה בריינדיל לרפואה שלמה בתוך שאר הו"ל עמו ישראל

תודותינו וברכותינו נתונות לאלו שגדבו הוצאת הגליון

Table with 3 columns and 2 rows. Column 1: נתרם ע"י הר"ר עקיבא יוסקוביץ הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת בתו למול"ט יה"ר שירון מכל יצ"ח רוב נחת דקדושה. Column 2: נתרם ע"י הר"ר מרדכי כהן הי"ו לרגל השמחה השרויה במעונו בהכנס בנו יהודה משה לעול תו"מ שמחת הב"מ תתקיים ביום א' כא' כסלו באולמי אור מרדכי ברחוב פרדו בב"ב. Column 3: הר"ר יהודה ב"ר מאיר אליעזר ז"ל רוטנברג נלב"ע ט"ו טבת תשפ"ד הונצח ע"י בנו הר"ר אוריאל שליט"א. Middle row: הר"ר מרדכי כהן הי"ו נלב"ע כ"ב טבת תשפ"ד הונצח ע"י בנו הר"ר אריה הי"ו. הר"ר אליהו עקיבא ב"ר דוד ז"ל טיילור נלב"ע כ"ח אדר"א תשפ"ד הונצח ע"י בנו הר"ר אברהם עקב הי"ו. הר"ר יהודה ב"ר מאיר אליעזר ז"ל רוטנברג נלב"ע ט"ו טבת תשפ"ד הונצח ע"י בנו הר"ר אוריאל שליט"א.